

JOAN COROMINES I VIGNEAUX

Barcelona, 1905 – Pineda de Mar (Maresme), 1997.

Lingüista. Estudià Filosofia i Lletres a Barcelona. Completà estudis a Montpeller, Madrid, Zuric i París. Es doctorà amb un treball sobre Vocabulari aranès. Va exercir de professor de filologia romànica a la Universitat de Barcelona, fins el 1939, any en què s'exilià. Va anar a París i després a l'Argentina, on fou professor a la Universitat de Cuyo, a Mendoza, fins el 1948. Fins que es va jubilar va exercir a la Universitat de Chicago.

Fou membre de l'Institut d'Estudis Catalans des del 1950. Tenia un profund domini del català, del castellà i de l'occità; coneixia a fons la bibliografia fonamental de la romanística, i també la lingüística indoeuropea i l'aràbiga.

Les constants bàsiques en la seua extensa producció són la lexicografia, l'etimologia, la toponímia i l'antroponímia.

Entre les seues obres, cal destacar el ***Diccionari etimològic i complementari de la llengua catalana***, el *Diccionario crítico etimológico castellano e hispánico*, els *Estudis de toponímia catalana* i una gran empresa científica : l'***Onomasticon Cataloniae***, recull onomàstic exhaustiu de les terres catalanes (els topònims recollits passen de 400.000).

Es dedicà també a la divulgació de temes de llengua amb *El que s'ha de saber de la llengua catalana*.

Entre d'altres nombrosos guardons que li foren concedits destaquen la Medalla d'Or de la Generalitat (1980), el Premi d'Honor Jaume I (1981), el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (1984), el Premio Nacional de las Letras Españolas (1989), el Premi Sanchís Guarnier (1989) i el Premi de la Institució de les Lletres Catalanes (1996).

Va ser un patriota exemplar i es va mantenir sempre fidel a Catalunya. Durant el seu exili als Estats Units va signar, juntament amb d'altres intel·lectuals, manifestos on denunciava l'opressió que es patia a l'Estat espanyol. El 1973 va rebutjar formar part de la Real Academia Española de la Lengua, argumentant que "mentre Catalunya sigui un país ocupat, no acceptaré ser membre d'una institució espanyola". Quan li van concedir el Premio Nacional de las Letras Españolas, va enviar una carta al ministre de cultura, Jorge Semprún, dient-li: "La satisfacció que aquesta distinció dóna ve acompanyada d'una profunda recança. L'única Nació i l'única llengua a les quals reto incondicional homenatge, són la nació i la llengua catalanes...

